

אחדות אמיתית

1 ברכות סד: - אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר, ישעיהו נד, יג, וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך, תהלים קיט, קסה, שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול, תהלים קכב, ז 'יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך, תהלים קכב, ח, למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך, תהלים קכב, ט, למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך, תהלים כט, יא, ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום:

2 עין איה על ברכות · ט · שסא

יש טועים שחושבים שהשלום העולמי לא יבנה כ"א ע"י צביון אחד בדיעות ותכונות. א"כ כשרואים ת"ח חוקרים בחכמה, וע"י המחקר מתרבים הצדדים והשיטות, חושבים שבזה הם גורמים למחלוקת והפך השלום. ובאמת אינו כן, כי השלום האמיתי א"א שיבא לעולם כ"א דוקא ע"י תואר של ריבוי השלום. הריבוי של השלום הוא שיתראו כל הצדדים וכל השיטות שיש בחכמה, ויתבררו איך כולם יש להם מקום כל דבר לפי ערכו מקומו וענינו. ואדרבא, הענינים הנראים כמיותרים או כסותרים, כשמתגלה החכמה האמיתית לכל צדדיה יראו שרק ע"י קיבוץ כל החלקים וכל הפרטים, וכל הדיעות הנראות שונות וכל המקצעות החלוקות, דוקא על ידם יראה אור האמת והצדק, ודעת ד' יראתו ואהבתו, ואור תורת אמת. ע"כ ת"ח מרבים שלום בעולם, מה שהם מרחיבים, מבארים ומילדים דברי חכמה חדשים בפנים מפנים שונים, שיש בהם ריבוי וחילוק ענינים, בזה הם מרבים שלום, שנאמר "וכל בניך למודי ד" כולם יכירו שכולם, גם ההפכים בדרכיהם ושיטותיהם כפי הנראה, המה כולם למודי ד', בכ"א מהנה יש צד שיתגלה ע"י ידיעת ד' ואור האמת. "ורב שלום בניך", לא אמר גדול שלום בניך, שמורה על ציור גוף אחד גדול, שאז היו הדברים מתאימים לאותו הרעיון המדומה, שהשלום צריך הוא דוקא לדברים אחדים ושיווי רעיונות, שזה באמת מגרע כח החכמה והרחבת הדעת. כי אור הדעת צריך לצאת לכל צדדיו, לכל הפנים של אורה שיש בו, והריבוי הוא רב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בוניך, הבנין יבנה מחלקים שונים, והאמת של אור העולם יבנה מצדדים שונים, משיטות שונות, שאלו ואלו דברי אלהים חיים. מדרכי עבודה והדרכה וחינוך שונים, שכ"א תופסת את מקומה וערכה. והכלל כי אין ראוי לאבד כל כשרון וכל שלימות, כ"א להרחיבו ולמצא לו מקום, ואם תראה סתירה ממושג למושג, בזה תבנה החכמה ביתה. וצריך לעיין בדברים איך למצא את התוך הפנימי שבמושגים, שבזה יתישרו הדברים ולא יהיו סותרים זא"ז, וריבוי הדיעות שבא ע"י השתנות הנפשות והחינוכים, דוקא הוא המעשיר את החכמה והגורם הרחבתה. שלסוף יובנו כל הדברים כראוי, ויוכר שאי אפשר ה' לבנין השלום שיבנה כ"א ע"י כל אותם ההשפעות שהיו נראות כמנצחות זא"ז. "יהי שלום כחילך", החיל, מקום החיל או הכחות העובדים, הם מתברכים בברכת שלום, ומהו שלומם, לא שיהיו כולנו כח שוה דאם לא כן מנין תהי' פעולת החיים, כי דוקא ע"י ריבוי הכחות והתנגדותם, ימצא החיים. אלא שנערך ההבדל וההתנגדות בערך מתאים, שכולם מובילים למטרה אחת, ע"כ נמצא "שלוח בארמנותיך", שקט ושלוח במקום הדרוש שקט, במרכז התכלית. "למען אחי ורעי", שלכולם יהי' מקום לעבודה, עבודת שכל ועבודת נטיה ורגש. "אדברה נא שלום בך", המצב של ההתאחדות הבא מקיבוץ כחות ודעות נפזרות. "למען בית ד' אלהינו", התכלית הנרצה, הנקודה שהכל עבורו עובדים. "אבקשה מוב לך", הטוב הנאסף מכלי השלום שהוא מחזיק הברכה. "ד' עז לעמו יתן", יתן להם חיים מלאים ענין, שהם עז, וכשהחיים מלאים ענין, מלאים הם צדדים רבים ובבנים מהרכבות של כחות רבים. ע"כ זאת היא ברכת השלום האמתית הבאה מהעז. "ד' יברך את עמו בשלום", וברכת השלום הבאה מהעז. היא השלום של התאחדות כל ההפכים. אבל צריך שימצאו הפכים כדי שיהי' מי שיעבוד ומה שיתאחדו, ואז הברכה ניכרת ע"י כח אלו ואלו דברי אלהים חיים. ע"כ שלום הוא שמו של הקב"ה שהוא בעל הכחות- כולם, הכל יכול וכוללם יחד, יהי שמו הגדול מבורך מן העולם ועד העולם..